

ई-पत्रिका
अनलाइन पढ्नका
लागि क्यूआर कोड
स्क्रान गर्नुहोला ।

१२ वर्षदेखि निर्माणाधीन कमलाको चापाकलहरू सुक्न थालेपछि पुल अझै कहिले बन्ने हो ? पम्प सेट सञ्चालनमा रोक

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन ९ गते, जनकपुर

वारि सिरहाको सदरमुकाम, पारि धनुषाको कमला नगरपालिका । वारिपट्टि घर, पारिपट्टि खेती जग्गा । वारिका नातेदार पारि, पारिका नातेदार वारि । बीचमा कमला नदी ।

भौगोलिकरूपमा कुनै विकट, दूर दराज वा पिछडिएको क्षेत्र होइन । सुगम स्थान मानिने तराई मधेसको 'लाइफ लाइन'का रूपमा हेरिएको हुलाकी लोकमार्ग । अझ भनी, मधेस प्रदेशको राजधानी जनकपुर धामसँग जोड्ने छोटो दूरीको राष्ट्रिय गौरवको आयोजना ।

भन्नु उदेकलाग्दो कुरा त १२ वर्षदेखि निर्माणाधीन कमलाको पुल अझै कहिले बन्ने हो कुनै अतोपत्तो छैन ।

वर्षायाममा नदी वारिपारिका दुवै जिल्लाका स्थानीयलाई नातेदारसँग भेटघाट गर्न र आफूले गरेको खेतीपातीको गोडमेल तथा रेखदेख गर्नका लागि आवतजावत गर्न जुगौँदेखि सास्ती खेपिरहनुपरेको छ ।

हुलाकी लोकमार्गअन्तर्गत सिराहाको बसपिठ्ठा र धनुषाको साधारसम्म एक किलोमिटरसम्म कमला नदी फैलिएको छ । नदीमा पुल समयमा

नबन्दा सिरहा र धनुषाका कैयौँ गाउँका जनता समस्यामा छन् । स्थानीयवासीहरूलाई आवतजावत गर्नलाई कि त पूर्वपश्चिम महेन्द्र राजमार्ग मिचैया-कर्जना भएर वा सीमावर्ती भारतीय बजार जयनगर पुगेर करिब दुई घन्टा लामो यात्रा गर्नुपर्छ कि नदीमा जोखिमपूर्ण डुङ्गा यात्रा गर्नुपर्छ । त्यो पनि त्यति सहज छैन ।

यही समस्यालाई सम्बोधन गर्न सिरहा नगरपालिकाले अस्थायी प्रकृतिको बाँसको टेका लगाएर काठको पुल बनाएको छ । उक्त पुल आइतबारबाट सञ्चालनमा आएको पनि छ । उक्त पुलमा अब मोटरसाइकल तथा पैदलयात्री निःशुल्क यात्रा गर्न सक्नेछन् । तर उक्त काठको पुलले यो वर्षायाम धान्नेमा शङ्का व्यक्त गर्छन् स्थानीय मोहनकुमार दास ।

“लामो समयदेखि निर्माणाधीन पक्की पुल नबन्दा यहाँका जनताले सास्ती खेप्नुपरेको हो । काठको यति सामान्य पुल बन्दा पनि खुसी व्यक्त गर्नुपर्ने अवस्था छ । जसोतसो कामचलाउ काठको पुल त बन्यो तर कहिलेसम्मलाई हो भन्न सकिँदैन”, उहाँ भन्नुहुन्छ, “नदीमा अलि ठूलो बाढी आयो भने यो वनेको पुल पनि बगाएर लैजान्छ

। फेरि समस्या उस्ताको उस्तै ।” सिरहा नगरपालिकासँग समन्वय गरी काठको पुल बनाउनका लागि पहल गर्नुहुने स्थानीय युवा रामचन्द्र यादव भन्नुहुन्छ, “स्थानीय बासिन्दा र यस हुलाकी लोकमार्गमा आवतजावत गर्ने यात्रीलाई बर्खासास नदीमा बाढी आई कठिनाई हुने भएकाले आवतजावत गर्नलाई सहज होस् भनी नगरपालिकासँग पहल गरिएको हो । यसमा नगरपालिकाले पनि सक्ने काम गरेको छ, जुन सराहनीय छ । यसले गर्दा यात्रुको समयको बचत तथा दूरीलाई छोटो बनाएको छ । दैनिक दुई सयभन्दा बढी मोटर साइकल तथा हजारौँ पैदलयात्रीलाई सहज भएको छ ।”

नदी पारिपट्टि आफ्नो खेतीपातीको हेरचाहमा जानलाइअब तत्काललाई भए पनि समस्या टरेको छ सुभकान्त यादवलाई । सिरहा नगरपालिका-६ स्थायी घर भएका उहाँलाई नदी वारपार गर्न मात्र सहज भएको छैन, कृषि उपजलाई बजारसम्म लैजान पनि सहज भएको छ । “खेतीपाती गर्नका लागि नदीबाट जोखिमपूर्ण यात्रा गर्न बाध्य थियौँ । काठकै अस्थायी पुल भए पनि हामीलाई सहज भएको

छ”, उहाँले खुसीको भाव व्यक्त गर्दै भन्नुभयो, “अब पारिपट्टिको खेतवारीमै तरकारी तथा वालीनाली सडेर नजाने भयो ।” बाँसको पुल बनिसेकेपछि सिरहा चोहर्वाका मोहम्मद साहिबलाई त्यही बाटो हुँदै धनुषाको कमला-४ स्थित ससुराली घर जानका लागि सहज भएको छ । उहाँले खुसी हुँदै भन्नुभयो, “पूर्वपश्चिम महेन्द्र राजमार्ग मिचैया-कर्जना भएर जानुपरेको भए मलाई दुई घन्टा बढी लाग्ने थियो । यही काठकै पुल भए पनि ठूलो राहत मिल्यो”, त्यस्तै आफ्ना सात वर्षीय र नौ वर्षीय बच्चा लिएर सिरहा सदर मुकामबाट धनुषाको कमला -९ स्थित माइतीघर हिँड्नुभएकी मनिषा मण्डलले हर्षित हुँदै भन्नुभयो, “बालबच्चा लिएर नदी पार गर्न निकै कठिन थियो । अब दुक्कसँग माइत पुग्न सकिने भयो । उता ९माइती०वाट पनि कुनै चिन्ता लिने कुरा भएन ।” हुलाकी सडकअन्तर्गत धनुषा-सिरहा जोड्ने कमला पुल निर्माण सम्भौता भएको १२ वर्षपछि सञ्चालन नहुँदै डेढ वर्षअघि भासिएको थियो । विसं २०६८ मा तीन वर्षभित्र पुल निर्माण गरिसकेको बाँकी पृष्ठ ३ मा

अजय भा

साउन ९ गते, जनकपुर

लामो समयसम्म पानी नपरेका कारण चापाकलहरू सुक्न थालेपछि नेपाल भारतको सीमावर्ती गाउँहरूमा खेतीका लागि पम्प सेट सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ ।

अहिले खेती भन्दा पनि मान्छेलाई बाँच्नका लागि खानेपानी आवश्यक रहेकाले भएको चापाकल सुक्न नदिनका लागि त्यसो गरिएको महोत्तरीका सञ्चारकर्मी बबु चौधरीले जानकारी दिनुभयो । कसैले जानकारी नदिई दमकल चलाएको पाइए आर्थिक रूपमा ढिण्डत गर्ने निर्णय भएको छ ।

सिमाक्षेत्र नजिक पुरुषको शव फेला

भारतीय सीमा क्षेत्र नजिक सर्लाहीको मलंगवामा एक पुरुषको शव फेला परेको छ ।

मलंगवा नगरपालिका १ भेडियाही स्थित लडकवा नाका नजिक दशगजा नजिक नेपालतर्फ २५ देखि ३० वर्षजस्तो देखिने पुरुषको शव फेला परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक नरेश राज सुवेदीले जानकारी दिए ।

मंगलबार दिउँसो सुनसान धानखेतमा गाउँलेले शव देखेपछि प्रहरीमा खबर गरेपछि घटना बाहिर आएको हो ।

रगतको टाटा लागेको र धानहरू माडिएको हेर्दा मृतकलाई भारततर्फ हत्या गरेर घिसाउँदै दशगजा कटाउँदै नेपालतर्फ फालिएको देखिएको प्रहरी उपरीक्षक सुवेदीले भने ।

शवको पहिचानका लागि भारतीय सुरक्षाकायसँग सम्पर्कको प्रयास भइरहेको प्रहरी उपरीक्षक सुवेदीले जानकारी दिए ।

जानकी एकेडेमीक हस्पिटल प्रा.लि.

Hot line number
9748457490 / 9748457491

रामगोपालपुर-८ पर्सा देवाड (महोत्तरी)

सम्पर्क नं. 9854028392 / 9854021392 / 9801528392

प्रदेश नं. २ मै पहिलो पटक विभागिय विशेषज्ञ डाक्टरहरूद्वारा विरामीहरूको उपचार २४ सै घण्टा सेवा उपलब्ध गराउने पहिलो संस्था जानकी एकेडेमिक हस्पिटल प्रा.लि आफ्नो सम्पूर्ण सेवाहरू सुरु गरिसकेको सहर्ष जानकारी गराउदछौ ।

२४ औँ घण्टा उपलब्ध सेवा

- सम्पूर्ण इमरजेन्सी अप्रेशनहरू २४ औँ घण्टा
- दैनिक OPD सेवा ९ देखि ४ बजे सम्म
- चोटपटक तथा दर्घटनामा परी हाडहरू भाचिएकाहरूलाई C-Arm मेशिनद्वारा
- अत्याधुनिक तरिकाले प्लाष्टर गर्नुको साथै विना ठूलो चिरफार गरी अप्रेशन
- अति शिकिस्त नवजात शिशुहरूको लागि NICU व्यवस्था

स्नायु तथा मानसिक रोग र नाक, कान तथा श्दीको रोग प्रत्येक महिनाको पहिलो हप्ता सेवा दिइन्छ।

- २४ सै घण्टा नर्मल डेलिभरी, आवश्यक अनुसार LSCS अप्रेशनको सुविधा ।
- पाठेघर सम्बन्धी हरेक समस्याको उपचार गर्नुको साथै अत्याधुनिक मेशिनद्वारा अप्रेशन सुविधा ।
- पेट भित्र बच्चाको अवस्था जाँच CTG को व्यवस्था ।
- विरामी भर्नाको लागि क्षममययच को व्यवस्था ।

सम्पादकीय

भगवानको भरोसामा
कृषि कर्म

माथि एक सय करोड मूल्य बराबरको एक क्वीन्टल सुन त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलबाट नेपाल भित्रिन्छ तल एक सय भन्दा अधिक मूल्य बराबरको तरकारी र अनाज नेपाल ल्याउँदा भन्सार बुझाउनुपर्ने नियम लगाइएको छ । खानेपानीको मुख्य स्रोत चापाकल सुक्दै छन् । तर दुर्भाग्य यो समाचारको विषय बन्न सकेको छैन । जनता हैरान छन् ।

परसान छन् । असार १५ गते धुमधामका साथ धान रोपाइँ दिवस मनाइयो । मन्त्री जन्तीदेखि जनप्रतिनिधिहरु सहभागी भए । देशी विदेशी पाहुनाहरु पनि रमाए । फोटो खिचाए । भिडियो बनाए । च्यूरा,दही र आँपको भोज पनि खाए । सबै घर फर्के । आफ्नो दैनिकीमा मस्त भए । यसरी हिलो माटोमा रमाएका ती महानुभावहरुलाई थाहा छ कि छैन-श्रावणको पहिलो सातासम्म धनुषामा २० प्रतिशत खेतमा मात्र धान रोपाइँ हुन सकेको छ । जेनतेन प्रकारेण रोपिएको खेतको धान पनि सुक्नथालेको छ । श्रम तथा पुँजी दुवै जोखिममा छ । कमला नदीको पानीले भारतमा सिँचाइ हुँदै छ तर नेपालको नहरमा पानी छैन । सिंचित भनिएका पूर्वी धनुषा र पश्चिमी सिरहाका किसानहरु पनि सुक्खाको मारमा छन् । श्रावणमा पनि चापाकलमा पानी आउँदैनन् । खानेपानीको अभाव हुन थालेको छ । भू-जलबाट खानेपानीको जोहो गर्ने कि खेतमा सिँचाइ गर्न ? यक्ष प्रश्न बनेर खडा भएको छ । पढ्दा र सुन्दा सामान्य लारने यो विषयको गाम्भीरता सहजै बुझ्न सकिन्छ । जमिनमुनिको पानीको सतह अर्थात् वाटर लेभल यसै प्रकार तल भर्दै जाने हो भन्ने आगामी केही दशकमै तराई-मधेश मरुभूमि बन्ने वातावरणविदहरुले भन्न थालेका छन् ।

तराई-मधेश मरुभूमि बनेपछि हिमाली क्षेत्रमा जम्मा भएको बर्फ पनि पग्लिने छ । अर्को शब्दमा भनौ भने चुरेको विनास लीला रोकिएन भने सिँगै मुलुक मरुभूमि बन्ने छ । नेपाल दुनियाकै दोश्रो ठूलो जल सम्पदा भएको मुलुक हो । जलको अथाह भण्डार भएको मुलुकमा खानेपानीको अभाव हुनु अथवा सिँचाइको लागि पानी अपुग हुनुमा प्रकृतिलाई दोष दिन्न सकिन्छ । दोष हाम्रा नीति निर्माताहरुकै हो । जसले चुरेको महत्व बुझ्न सकेनन् । जसले भू-जलको संरक्षण सम्बर्द्धन गर्न जानेनन् । मधेशमा खानेपानीको अभाव हुन सक्छ भन्ने अटकलसम्म गर्न सकेनन् । मुलुक संघीय संरचनामा गएको छ । तीन तहको सरकार छ । तीनै तहका सरकारसंग पर्याप्त बजेट छ अनि नीति नियम बनाउने अधिकार पनि छ ।

दलितमाथिको विभेद कायमै

डा. राधिका बुढथापा

अठारौँ शताब्दीका एक महान् दार्शनिक जिन ज्याक रुसोले भनेका छन् 'मानिस स्वतन्त्र जन्मिन्छ तर साइलाले बाँधिन्छ ।' हो, हाम्रो समाजमा पनि यस्ता कैयौँ सामाजिक साइला छन्, जसले हामी सबैलाई कुनै न कुनै किसिमले बाँधेका छन् । जात, भात, छुवाछुत, तल्लो, माथिल्लो जात, पानी चल्ने नचल्ने, यस्ता कैयौँ साइला छन्, जसबाट कम, बेसी हामी सबै बाँधिएका छौँ । फलस्वरूप, शताब्दीयौँदेखि क्षेत्रीको घरमा जन्मनासाथ त्यो बच्चा क्षेत्री हुने, ब्राह्मणको घरमा जन्मनेवित्तिकै त्यो बच्चा ब्राह्मण हुने, दलितको घरमा जन्मनासाथ त्यो बच्चा दलित बन्ने र त्यस अबोध बच्चालाई समेत माथिल्लो जातले छोडिछिटो गर्नुपर्ने, हाम्रो देशमा कैयौँ यस्ता अनौठा संस्कार चल्दै आएका छन् ।

मोहन वैद्य 'किरण' (२०६७)का अनुसार मानिस मानिसबिच विभेदको रेखा कोर्ने जातको यो अवधारणा सर्वप्रथम हिमाली उपमहाद्वीपबाट विकसित भएको थियो ।

यो अवधारणा सामन्तवादी समाज र ब्राह्मण धर्मको उपज हो । यो धार्मिक विभेद र सामाजिक श्रम विभाजनसँग सम्बन्धित छ । यही प्रसङ्गमा जागरण मिडिया सेन्टर मा पिताम्बर शर्माको "हिन्दु वर्णव्यवस्थाले ठाडो सामाजिक विभेदको एउटा आतताई परिपाटी नै संस्थागत गर्‍यो । यो वर्णव्यवस्थाले विभिन्न जातीय समूहलाई ठाडो श्रेणीमा वर्गीकृत मात्र गरेन, यसलाई समाजका खास वर्गको स्वार्थपूर्तिको बलियो माध्यम पनि बनायो" भन्नुभएको छ । हाम्रो देशको दलित वर्ग यही वर्ण विभाजनको चक्कीभित्र सयौँ वर्षबाट पिल्सिँदै आएको छ ।

दलित वर्ग भन्नाले के बुझिन्छ त ? नेपाली बृहत् शब्दकोश (२०७७) मा दलित वर्ग भन्नाले 'समाजमा हक, इज्जत र प्रतिष्ठा समान रूपले पाउन नसकेको जाति वा समूह, सामाजिक व्यवस्थाको

असमानताले शोषिएको वा पछि परेको जनसमुदाय' भनेर परिभाषित गरेको छ । सन् १८५४ को मुलुकी ऐनमार्फत जङ्गबहादुर राणाले नेपालमा जात-जात बिचको यो विभेदलाई कानुनी वैधता दिएर व्यवहारमा लागू गरेका थिए । यही कानुनी वैधताले नै मान्छे, मान्छेविच 'चोखो' र 'बिटुलो', 'शुद्ध' र 'अशुद्ध', 'छुत' र 'अछुत'को कर्मकाण्डी आधारबमोजिम जात/जातिलाई विभेद गर्ने आधार बसाल्यो ।

शक्तिका आधारमा समाजले जातजाति कसैलाई तागाधारी (जनै लगाउने) र कसैलाई मतवाली (जनै नलगाउने) गरी दुई समूहमा विभक्त गर्‍यो । फेरि मतवाली समूहभित्र पनि कोही पानी चल्ने र कमारा तुल्याउन नहुने तर कोही पानी नचल्ने र कमारा तुल्याउन हुने उपसमूहमा थप विभाजन गर्‍यो । सम्भवतः यसकै आधारमा होला, हाम्रो गाउँघरमा केही वर्ष अघिसम्म हाम्रा आफ्नै खेत जोल्ने हली, कुटो कोदालो, हँसिया बनाउने, भुत्तेको औजारलाई धार लगाउने कामी, गरगहना बनाउने सुनार, लुगा सिलाउने दमाई, जुता बनाउने सार्की हुन्थे । सबै कथित उपल्लो जातका परिवारका आफ्नै यी जातिका मानिस हुने गर्थे । आवश्यकता अनुसार यिनीहरुले माथिल्ला जातलाई सेवा दिइराखेका हुन्थे । यसबापत यी परिवारले आफ्नो मालिकबाट खलोकै रूपमा केही अन्नपात पाउँथे ।

सेवा पुर्‍याउनुपर्ने मालिक उदार भएको अवस्थामा उनीहरुको गुजाराका लागि भनेर अलि टाढाको एउटा सानो खेत वा बारीको टुक्रा कमाई गरिखानका लागि दिइन्थ्यो । यस्ता सेवाकर्मीका बस्ती माथिल्लो जातको बस्तीबाट नजिकै हुन्थे । एउटा राम्रो पक्ष के थियो भने त्यो बेलामा पनि दलितलाई उमेर अनुसारको साइनो (कसैलाई ठूलो बुवा, कसैलाई दाइ, काका, मामा, दिदी, फूपु, काकी, भाउजू आदि) लगाएर सम्मानपूर्वक बोलाउने गरिन्थ्यो । यो सम्मान उनीहरुलाई

फुर्क्याउनका लागि थियो कि उनीहरुमा भएको सिपका कारणले थियो, त्यो अहिलेसम्म पनि भेड पाउन सकिएको छैन । घर बनाउने, हलो जोत्ने, लुगा सिउने खेतीपातीको काम गर्नेलगायत सबै काम दलित समुदायबाट नै हुन्थ्यो ।

नेपालमा दलित समूहको कुल जनसङ्ख्या १५ देखि २० प्रतिशतसम्म रहेको मानिन्छ । राष्ट्रिय रूपमा गरिवीको तथ्याङ्क करिब २२ प्रतिशत रहेको अवस्थामा ४२ प्रतिशतभन्दा माथि दलितको जनसङ्ख्या गरिवीको रेखामुनि रहेको तथ्याङ्कले देखाउँछ (अन्तर्राष्ट्रिय दलित ऐक्यबद्धता समूह २०१८) । दलित समूहलाई अछुतका रूपमा व्यवहार गर्न कानुनले पूर्ण रूपले प्रतिबन्ध लगाउन थालेको वर्षौँ भइसकेको भए पनि गहिरोसँग जरा गाडेर बसेको जातीय प्रथाका कारण दलित समुदाय अहिले पनि छुवाछुतको विभेदबाट उम्कन सकेको छैन । यस्तै नीतिकारण माथिल्लो जातिको तुलनामा दलितसँग कृषि कर्मका लागि आफ्नै जग्गा पनि कम छ । शिक्षित व्यक्तिको दर पनि न्यून छ । यो विभेद अन्त्य गर्नसरकारी, गैरसरकारी तवरबाट विभिन्न प्रयास गरि आएको भनिए पनि अध्ययनले यस समस्याको प्रभावकारी हल निस्किएको पाइँदैन ।

हाम्रो देशको जनसङ्ख्याको ठूलो हिस्सा ओगट्ने दलितको अवस्थाको सुधारविना समग्र देशको विकास असम्भव छ । नेपालको संविधान २०७२ ले पनि 'कुनै पनि व्यक्तिलाई निजको उत्पत्ति, जात, जाति, समुदाय, पेसा, व्यवसाय वा शारीरिक अवस्थाको आधारमा कुनै पनि निजी तथा सार्वजनिक स्थानमा कुनै प्रकारको छुवाछुत वा भेदभाव गरिने छैन' भन्ने उल्लेख गरेको छ । दलित समुदायको समस्या समाधानका लागि थुप्रै कानून बनेका छन् । यी कानून जीवित छन् कि निर्जीव, सक्रिय छन् कि निष्क्रिय,

व्यवहारको कसैमा हेर्दा छुट्याउने कठिन छ । विद्यमान कानूनलाई व्यवहारमा खरो रूपमा उतार्न नसकेकैले जुम्लाको तातोपानी ४, गिडीखोला गाउँमा हालसालै मुकुन्द नेपाली नाम गरेका एक जना दलित युवाले गैरदलित थरकी युवतीसँग प्रेम विवाह गरेकै कारण केटी पक्षबाट उनको घर जलाइनु, रुकुम पश्चिममा केही वर्षअगाडि मात्र नवराज विकलगायत उनका साथी छ जना युवाको निर्ममतापूर्वक हत्या हुनु, दलित भएकै कारण कति जनाले काठमाडौँमै समेत डेरा नपाउनु, यसका ज्वलन्त उदाहरण हुन् ।

हो, पारिवारिक समस्या र सामाजिक समस्या कथित उपल्लो जातमा मात्र होइन दलितमा पनि छ । मेरो गाउँमा दलितसँग विवाह गरेर गाएकी एक जना क्षेत्री महिलालाई बुहारी भनेर दलित परिवारले स्विकारेका छैनन् । यिनी माथिल्लो जात कि हुनु त्यसैले हामीले हाम्रो जातको बुहारीले गर्ने व्यवहार गरिौँ भने हामीलाई पाप लाग्छ भन्ने मानसिकताले उनीहरुलाई पिरोलिरहेको छ । मानिस मानिसबिचमा जातीयताको पर्खाल ठड्याएर विभेदको शृङ्खला निर्माण गर्नु अमानवीय एवं अवैज्ञानिक कार्य भन्ने प्रमाणित भइसकेको छ । यही प्रसङ्गमा महान् दार्शनिक अरस्तुले भनेका छन्, "समय नै यस्तो अस्त्र हो, जसले हरेक थोकलाई टुक्रा टुक्रा पारिदिन्छ । समयकै कारणमा वस्तुको उदय हुन्छ अनि समयकै अन्तरालमा त्यसको विलय पनि हुन्छ ।" उपल्लो जातको मानिस विरामी परेर रगत चाहिएमा यो कुन जातको रगत हो भनेर सोधिँदैन । हिंसा एउटा सामाजिक समस्या हो । यसलाई कुनै कोणबाट पनि बढ्न दिनु हुँदैन । जिम्मेवार निकायबाट समस्याको सही पहिचान नै त्यसको समाधानको पहिलो र अत्यावश्यक पूर्वसर्त हो । लेखक समानताका विषयमा कलम चलाउनुहुन्छ ।

गोरखापत्रबाट

जनकपुर **वर्दिवास** **जलेश्वर**

धनुषा अस्पताल तथा अनुसन्धान केन्द्र प्रा.लि.	५२५८००	बर्दिवास अस्पताल	५५००९०	खानेपानी बर्दिवास	५५०१४३	अस्पताल	५२००७०
जनपा वारुण यन्त्र	५२००११	टाफीक प्रहरी	५५००५५	रेडक्रस एम्बुलेन्स	५२०१००	प्रहरी	५२०००९
एम्बुलेन्स (सरोज फाउण्डेशन)	५२२८०६	छिन्नमस्ता सशस्त्र प्रहरी गण	५५०४०४	मेरी स्टोप सेन्टर	५५०१२६	अस्थायी प्रहरी चौकी भीठामोड	५२०२०९
एम्बुलेन्स (मारवाडी सेवा समिति)	-५२२७६२, ५२१७८४	जिल्ला खानेपानि (गौरी डाडौँ)	५५०००५	शुभ स्वस्तिक हस्पिटल	५५०२५५	एम्बुलेन्स	५२०१००
एम्बुलेन्स (जानकी मेडिकल कलेज)	-५२६०९०, ५२६०९१	ढल्केवर (नो लाईट)	०४१-५६००६८	जनसेवा हस्पिटल	५५०४०६	विद्युत्	५२००६६
महाविर युवा कर्मिटी एम्बुलेन्स	२५९८०	सुरक्षा क्याम्प (रेडियो नेपाल)	५५००२३	बर्दिवास आँखा अस्पताल	५५०४७७	विद्युत्	५२०११६
कृष्णा नर्सिंग होम	५२१९१८	बर्दिवास गा.वि.स.	५५००३१	एकिकृत सेवा केन्द्र बर्दिवास	५५०६६८		
जनकपुर मेडिकल सेन्टर	५२०७५४	खानेपानि कार्यालय	५५०११०				
जिया अल्ट्रासाउण्ड इमरजेन्सी सेन्टर	५२३३२८	प्रहरी	५२०१९९				
जनकपुर रेल्वे	५२०२११	प्रहरी	५२००९९				
आँखा अस्पताल	५२०३९७	बर्दिवास दुरसञ्चार	५५००००				
जनकपुर सुरक्षा गुल्म	५२०१८६/५२६५८६	पारिजात स्मृति अस्पताल	५५०३७२				
प्रहरी	५२००९९	नेपाल परिवार नियोजन संघ	५५०१०७				
एम्बुलेन्स रेडक्रस	१०२	इलाका प्रहरी कार्यालय बर्दिवास	५५०००६				
जनकपुर अञ्चल अस्पताल	५२००३३						
बछुर प्रसुति सेवा केन्द्र	५२२४५७						
विद्युत् फ्युज शाखा	५२०१५१						
बुद्ध एयर	५२५०२२						
गोर्खा एयर	५२१२९४						
सीता एयर	५२५९९०						
जानकी केवल टिभी नेटवर्क	५२३७२८						

महेन्द्रनगर

एम्बुलेन्स (सोसल वेलफेयर & रिसर्च सेन्टर)	४१-५४०२३२
महेन्द्रनगर, धनुषा	९८४४०२४४५०/९८०४८२५६०
एम्बुलेन्स (हिमालय युवा क्लव नक्ताभिज्ञ)	०४१-६२०४९१
	९८०४८१५१२६
इलाका प्रहरी कार्यालय महेन्द्रनगर	५४०१९९
विद्युत् प्राधिकरण महेन्द्रनगर	५४०१६१

ढल्केवर

खानेपानी	९८२४८०५९५०
इलाका प्रहरी कार्यालय	०४१-५६०१००
प्रहरी	५२००९९
विद्युत् फ्युज शाखा	०४१-५६०१६८
एम्बुलेन्स	९८०४८६७५५४
एम्बुलेन्स	९८१५८३२०३२
ओम शान्ति पोलिक्लिनिक	०४१-५६०१५२

IRDS समाज सहकारी अस्पताल ५५०४०१

पुल नहुँदा डेढ दशकदेखि चचरीको पुलबाट हिँड्न बाध्य

खबर दर्पण समाचारदाता साउन ९ गते, सप्तरी

सप्तरीको हनुमाननगर कञ्चलनी नगरपालिका -१० सखुवास्थित महली नदीमा पक्की पुल नहुँदा यहाँका स्थानीयहरू डेढ दशकदेखि विकल्पमा चचरीको पुलबाट हिँड्न बाध्य छन्। सखुवा र इनरुवा टोल जोड्ने उक्त महलीको सानो नदीमा अहिलेसम्म पक्की पुल नबन्दा स्थानीयवासी चचरीबाटै आवतजावत गर्न बाध्य बनेका हुन्। महली नदीको मुहान भएर बगेको उक्त सानो नदीले यहाँका स्थानीय किसानको डेढ दशकदेखि धानवाली नोक्सान पुऱ्याउँदै आएको छ भने गहुँ खेतीको सिजनमा सिँचाइको अभाव हुने गरेको छ। बर्खायामको बाढीले बाली नोक्सान प्रत्येक वर्षको समस्या भएकोले यहाँको स्थानीय किसान चिन्तित छन्। विगत २०३३ सालमा आएको विनाशकारी बाढीले यहाँको खेतीयोग्य जमिनमा नदीको रूपमा परिणत भएको स्थानीय ७५ वर्षीय ज्येष्ठ नागरिक मोलोकमान खाँ बताउनुहुन्छ। उहाँका अनुसार त्यतिवेला नदीको आकार सानै थियो तर अहिले प्रत्येक वर्ष बर्खायाममा कटानले गर्दा नदीको रूपमा विस्तारले गाउँबस्ती नै डुवानमा पर्ने खतरा बढेर गएको हो। त्यस्तै, अर्का स्थानीय ७० वर्षीय वृद्ध कैलू यादवका अनुसार बर्खायाममा बाटोघाटो कटान भएपछि स्थानीयवासी गाउँमै थुनीने

गरेको बताउँछन्। उहाँले स्थानीयलाई अस्पताल, हाटबजार जान नसक्ने बाध्यता छ भने बालबालिका विद्यालय जान नसक्ने समस्या भएको बताउनुभयो। वृद्ध यादवले नदीमा चचरी भरपर्दो नहुँदा दुःखा प्रयोग गर्नुपर्ने बाध्यता छ। विगत २०६५ सालमा साबिक इनरुवा गाउँ विकास समितिले पुलेसो निर्माण सुरु गरेको स्थानीय केदार मण्डल बताउँछन्। उहाँका अनुसार साढे सात लाख लागतमा निर्माण पुललाई बाढीले बगाइदिएको छ। कोसी तटबन्ध छेउछाउका दर्जनौँ गाउँका किसान बर्खायाममा महली मुहानको बाढीको चिन्ता डेढ दशकदेखि भोग्दै आएको छन्। सो सम्बन्धमा हनुमाननगर कञ्चलनी नगरपालिका प्रमुख वीरेन्द्र माझीले चचरीबाट ओहोर दोहोर गर्ने बाध्यता आ.व.२०८०/०८१ म अन्त्य हुने बताउनुहुन्छ। उहाँका अनुसार राष्ट्रिय योजना आयोगले चचरीको विस्थापित गरी पक्की पुल निर्माण गर्न सम्भाव्यता अध्ययन (डीपीआर) बनाइसकेकाले राष्ट्रिय योजना आयोगले करिब ९ करोड रुपियाँमा ६० प्रतिशत सङ्घीय सरकार र ४० प्रतिशत नगरपालिकाको लागतमा निर्माण हुनेछ। हनुमाननगर-इनरुवा सडकदेखि दक्षिण भारतीय सिमानासम्म खेतीपाती गर्ने यस क्षेत्रका हजारौँ किसान यस नदीको बाढीबाट बर्सेनि प्रभावित भएका छन्। कोशी

नदीको पश्चिमी तटबन्धमा सखुवास्थित निकासका लागि सुलिस गेट भएतापनि त्यो अव्यवस्थित रहेको स्थानीयको आरोप छ। सुलिस गेटबाट पर्याप्त पानी निकासी नहुँदा बस्ती नै डुवानमा पर्ने गरेको हनुमान नगर कञ्चलनी नगरपालिका-११ निवासी श्यामसुन्दर मुखिया बताउनुहुन्छ। बाढीबाट बर्सेनि जनजीवन कष्टकर हुनुका साथै धानवालीमा नोक्सानी पुऱ्याउने गरेको उहाँको भनाइ छ। करिब दुई सय ५० विघाभन्दा बढी खेतीयोग्य जग्गा रहेको यस क्षेत्रका किसानको बर्सेनि हुने डुवानको समस्या उस्तै छ। किसानहरू बस्ती र खेतीयोग्य जग्गा जोगाउन स्थानीय सरकार, प्रदेश सरकार र सङ्घीय सरकारसँग हारगुहार गरिरहेका छन्। तर अहिलेसम्म कुनै तहको सरकार गम्भीर हुन सकेको छैन। नेकपा (माओवादी केन्द्र) बाट सोही नगरपालिका प्रमुख पदका प्रत्याशी रहेका राहुल मण्डल यहाँका किसानको समस्या समाधान गर्नुपर्ने उहाँ बताउनुहुन्छ। यस्तै, नदी नियन्त्रण गरेर समस्याको समाधान गर्न तीन तहका सरकारले योजना तयार गर्नुपर्ने स्थानीयहरूको माग छ।

१२ वर्षदेखि निर्माणाधीन...

सम्झौता भएको थियो, तर पटक-पटक म्याद थपेर करिब १० वर्ष लाग्यो। निर्माण कम्पनीले ९५ प्रतिशतभन्दा बढी काम सम्पन्न भई उद्घाटनको तयारी गरिरहेकै बेला विसं २०७८ असार र कात्तिकमा आएको बाढीले पुल भासिएपछि पुनःनिर्माणको काम तत्काललाई अनिश्चित भयो। यही अनिश्चितताका बीच निर्माण कम्पनीले आगामी चैत मसान्तसम्म भासिएको पुल पुनःनिर्माण गर्ने गरी पुनः काम सुरु गरेको थियो तर कमला नदीमा बढेको पानीको बहावका कारण पुनःनिर्माणको काम असार नलाग्दै रोकिएको छ। निर्माण कम्पनीका अनुसार आगामी असोजबाट रोकिएको पुल निर्माणको काम पुनः सुरु हुनेछ। - रासस

जन्मको ३५ दिन भित्र आ-आफ्ना वडा कार्यालयमा गई बच्चाको जन्मदर्तागराऔं र असल अभिभावकको जिम्मेवारी बहन गरौं।
सबैला नगरपालिका,
सबैला, धनुषा

नयाँ पार्टीहरू संग समाजिक सञ्जालको हावा बाहेक केहि छैन : आरजु

खबर दर्पण समाचारदाता साउन ९ गते, जनकपुर

नेपाली कांग्रेसकी नेतृ प्रतिनिधीसभा सदस्य आरजु राणाले प्रेस युनियन सहित कांग्रेसका युवा दस्तालाई प्रविधी सक्रिय बनाई मिडिया र समाजिक सञ्जालमा पार्टीको गतिविधी बढाउन नेता कार्यक्रताहरूलाई आग्रह गरेकी छिन्। पार्टीको मधेश प्रदेश कार्यालय जनकपुरधाममा आयोजित सम्मान कार्यक्रममा सभापती तथा पुर्व प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाकी धर्मपत्नी समेत रहेकी राणाले भनिन, '६० कटेका साथीहरू संग सम्भव पनि छैन, त्यसैले प्रेस युनियन र युवा नेता कार्यक्रताहरूलाई बरु यन्त्रहरू सहयोग गरेरै भएपनि समाजिक सञ्जालमा पहुँच बढाउनु पर्छ।' राणाले देशमा देखिएका नयाँ पार्टीहरू संग केहि पनि नरहेको त्थै पनि उनीहरू चुनाव जित्दा आफुलाई आश्चर्य लागेको समेत बताईन। राणाले भनिन, 'मलाई त डर पनि लाग्यो कि यो के भइरहेको छ, जनता कता जाइँछ

? भनेर।' मने र माने बेलामा पनि देशमा एक मात्र पार्टी कांग्रेस नै रहेको स्मरण गर्दै उनले कांग्रेसको लगानी र योगदान मिडिया र समाजिक सञ्जालमा न्युन आउने गरेको बताइन। विपक्षी पार्टीहरू मिडिया र समाजिक सञ्जालको कस्तो सदुपयोग र हाम्रो विरुद्ध दुरुपयोग पनि गरिरहेको छ भन्दै उनले दुरुपयोगकै परिणाम स्वरुप आफु विरुद्धको अडियो भाइरल गरि मेरो र देउवाजीलाई डिस्टर्व गर्ने काम भएको बताईन। भुटानी शरणार्थी सम्बन्धित त्यस्ता धेरै अडियोहरू रहेछ तर त्यो एक मात्र अडियो जस्मा मेरो नाम पनि नियोजित रुपमा लिएको रहेछ त्यसलाई प्रोपगण्डा बनाएर र राजनितिक तनाव दिनका लागि त्यो गरिएको उनको तर्क थियो। कार्यक्रममा प्रेस युनियन मधेश प्रदेशका ईन्चार्ज अनिल कुमार कर्णले पार्टीमा पत्रकारहरूको योगदान र लागानीको मुल्याङ्कन हुनु नसकिरहेको बताएका थिए भने प्रसाद यादवले कांग्रेस एकलै

चुनावहरू नलडुन्जेल सम्म संगठन निर्माण असम्भव रहेको बताएका थिए। यादवले भने, 'माओवादीका नेता आएर म तपाईंलाई भोट दिएको हुँ मलाई काम दिनोस भनेर थर्काउछ, वास्तवमा भोट त दिएको हो अनि म के गर्ने आफ्नो कार्यक्रतालाई छोडदिने?' उनको प्रश्न थियो। सो अवसरमा प्रेस युनियनका नेताहरू अनिल कुमार कर्ण, शैलेन्द्र भ्ना सहितकाले पार्टी मधेश सभापती यादव, उपसभापती सिंह, प्रतिनिधीसभा सदस्य रामहरी खतिवडा, पत्रकार एवं युवा अगुवा विकास ठाकुर राणा सहितका नेताहरूलाई सम्मान गरेका थिए। कार्यक्रममा पार्टी मधेशका उपसभापती तथा मन्त्री विरेन्द्र प्रसाद सिंह, प्रतिनिधीसभा सदस्य रामहरी खतिवडा, प्रदेश सांसद शेषनारायण यादव, कुमरकान्त भ्ना सहित प्रदेश सांसद, विभिन्न जिल्लाका पार्टी सभापती, पालिकाका मेयरहरू सहित नेता कार्यक्रताहरूको उपस्थिती थियो।

डेङ्गी नियन्त्रणका तीन उपाय

लामखुटेको वृद्धि विकास रोक्न लामखुटेले फुल पार्ने सक्ने ठाउँ पत्ता लगाई नष्ट गर्ने तथा गमला, टायर वा कुनैपनि खुला भाँडामा पानी जम्न नदिने

लामखुटेको टोकाईबाट बच्ने उपायहरू अपनाउने

डेङ्गीका लक्षण देखिए तत्काल स्वास्थ्यकर्मी संग सल्लाह गरी उपचार गराउने

औरही नगरपालिका
महोत्तरी

मिथिला नगरपालिकाको माटोको मधेसमा पर्यटनको प्रचुर सम्भावना : एमाले सचिव भट्टराई

उर्वराशक्ति कमजोर हुँदै

विजय साह

साउन ९ गते, ढल्केबर

धनुषाको मिथिला नगर पालिकाभित्रका खेतीयोग्य माटोको उर्वराशक्ति कमजोर बन्दै गएको छ । माटोको परीक्षण गर्दा यो अवस्था देखिएको हो । प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना कार्यान्वयन एकाइ मधेश प्रदेशले मिथिला नगरपालिका कृषि शाखाको समन्वयमा शिविर सञ्चालन गरेर माटोको परीक्षण गरेको हो । तीन दिनसम्म चलेको उक्त शिविरमा तीन सय ३७ स्थानको माटोको परीक्षण गरिएको छ । माटो परीक्षणको नतिजा अनुसार नगर पालिकाभित्रका खेतीयोग्य ६५ प्रतिशत माटोको उर्वराशक्ति कमजोर अवस्थामा रहेको माटो तथा मल परीक्षण प्रयोगशाला मधेश प्रदेशका प्रमुख सुनिल सिंहले बताउनुभयो ।

“किसानको खेतबारीबाट माटो

ल्याण्ड परीक्षण गर्दा माटोमा अम्लीयपनमा एकरूपता देखिएन । सामान्यता माटोमा पिएचको मात्रा छ दशमलव पाँचदेखि सात दशमलव पाँचसम्मलाई उत्पादनका लागि उपयुक्त मानिन्छ । तर, यहाँ चार दशमलव पाँचदेखि आठ दशमलव पाँच पिएचसम्म देखियो । उल्लेखित मात्राभन्दा तल भए खराब र बढी भए पनि विग्रिएको मानिन्छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

रासायनिक मल तथा विषादीको बढ्दो प्रयोग एवम् बालि चक्र नअपनाउने जस्ता कारणले माटोमा अम्लीयपन घटबढ हुन गई उर्वराशक्तिमा ह्रास आउने गरेको प्रमुख सिंहको भनाइ छ । माटोमा उर्वराशक्ति कमजोर हुनु चिन्ताको विषय भएको उहाँले बताउनुभयो । उहाँले माटोमा सुधार ल्याउन प्राज्ञिक मल, कृषि चुन र ढैंचा मलको प्रयोग बढाउन मिथिला नगरपालिकाका नगरप्रमुख महेन्द्र

महतो र उपप्रमुख सुनीतासिंह बुढाथोकीलाई सुझाव दिनुभयो । प्रमुख सिंहले किसान पनि जागरुक बनाउँदै माटोको अवस्था हेरेर एक रोपनीमा ३५ देखि ७० किलोका दरले कृषि चुन प्रयोग गर्न सकिने भन्नुभयो ।

मिथिला नगरपालिका कृषि शाखाका प्राविधिक उमेश महतोले अहिलेको माटोको परीक्षणबाट आएको नतिजाअनुसार अन्नवाली उत्पादनमा कमी आउने बताउनुभयो । किसानले धान, मकै, गुहँलगायत तरकारी वालीको उत्पादनमा बढाउन विना मापदण्ड युरिया र डिएपीलगायतका मलसँगै कीटनाशक औषधीको प्रयोग गर्नाले माटोको अवस्था विग्रिएको छ । परीक्षणपछि आवश्यक मात्रामा मलको प्रयोग गर्दा माटोलाई चाहिने आवश्यक तत्व परिपूर्ति हुनुका साथै माटोको उर्वराशक्ति कमजोर हुनबाट बचाउन सकिने उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन ९ गते, बर्दिया

नेकपा एमालेका सचिव योगेश भट्टराईले मधेश प्रदेशमा पर्यटनको प्रचुर सम्भावना रहेको बताएका छन् । मंगलवार महोत्तरीको बर्दियास्थित नेपाल पर्यटन तथा होटल व्यवस्थापन प्रतिष्ठान (नाथम)को निरीक्षण गर्दै यस्तो बताएका हुन् ।

‘सांस्कृतिक हिसावले मधेश एकदमै एडभान्स छ । अन्त नभएका सांस्कृतिक सम्पदाहरू यहाँ छन्,’ पूर्व संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्री समेत रहेका भट्टराईले भने, ‘मधेसलाई जसरी पर्यटनको हिसावले विकास गर्नुपर्ने थियो। त्यसरी हामी विकास गर्न सक्छौं।’

नाथम कलेजको महत्व स्थानीय जनप्रतिनिधिहरूले पनि गम्भीर

ताका साथ बुझ्नुपर्नेमा उनले जोड दिए । ‘यहाँ धेरै महत्वपूर्ण कुरा आएको छ । बर्दियासले यसलाई एउटा उपहारको रूपमा लिनुपर्छ,’ भट्टराईले भने । मधेश प्रदेशको टुरिजमको पाटोमा रिसर्च गर्न कलेज प्रशासनलाई उनले सुझाव दिए ।

मधेश प्रदेशकै स्तरीय होटलहरूमा पनि दक्ष कर्मचारी अभाव रहेको बताउँदै उनले यहाँ (नाथम)बाट उत्पादन जनशक्तिको भविष्य उज्ज्वल रहेको उल्लेख गरे । होटल म्यानेजमेन्टका लागि नाथम कलेज दक्षिण एसियामा मात्र नभई एसियामै उत्कृष्ट रहेको नेता भट्टराईले दावी गरे ।

निरीक्षणको क्रममा नेता भट्टराईसँगै

नेकपा एमालेका मधेश प्रदेशका संसदीय दलका नेता सरोजकुमार यादव, प्रदेशसभा सदस्य शारदादेवी थापा, एमालेका मधेश प्रदेशका प्रचार विभाग प्रमुख सोमप्रसाद शर्मा, प्रदेश सचिवालय सदस्य शंकर महतो लगायत स्थानीय जनप्रतिनिधिहरू सहभागी थिए ।

नेपाल पर्यटन तथा होटल व्यवस्थापन प्रतिष्ठान (नाथम) बर्दियासका प्रमुख शिवेन्द्र मल्लिकले कलेजलाई थप व्यवस्थित बनाउनका लागि पहलकदमी लिइदिन सबैलाई आग्रह गरेका थिए । नाथम बर्दियासमा अहिले मधेश प्रदेशका विभिन्न जिल्लाका १७ जना विद्यार्थीहरू अध्ययनरत छन् ।

करेन्ट लागेर फेरि एक जना किसानको मृत्यु

सामूहिक बलात्कार आरोपमा तीन जना पक्राउ

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन ९ गते, सिरहा

सप्तरीको कंचनरूप नगरपालिका-१२ की एक १७ वर्षीया किशोरीको सामूहिक बलात्कार भएको घटनाको ८ दिन नबित्दै पुनः सामूहिक बलात्कारको अर्को घटना भएको छ ।

पछिल्लो घटनामा शम्भुनाथ नगर पालिका ५ की तीन सन्तानकी आमा ३५ वर्षीया महिला यौन पिपासुहरूको शिकार बन्न पुगेकी छन् ।

ती महिलालाई शनिवार राति ९:३० बजेतिर सोही वडाका ५ जनाले बलात्कार गरेको प्रहरीले जनाएको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका प्रवक्ता डिएसपी नरेश कुमार सिंहका अनुसार पीडित र आफन्तले आइतबार प्रहरीमा उजुरीपछि मात्र सो कुरा बाहिर आएको छ ।

उनले महिलालाई बलात्कार गर्ने मध्येका सोही वडाका २५ वर्षीय शिव कुमार सदा, ४० वर्षीय उमेश सदा र ३२ वर्षीय श्रीनारायण सदा आइतबार नै पक्राउ परिसकेको जानकारी समेत दिएका छन् ।

उनीहरूलाई सोमबार सप्तरी जिल्ला अदालतबाट जवर्जस्ती करणी सम्बन्धी कसुर मुद्दामा म्याद थप गराइ अनुसन्धान थालिएको तथा फरार रहेका २५ वर्षीय फूल कुमार सदा र २३ वर्षीय शिव सदाको खोजी कार्य तीव्र पारिएको डिएसपी सिंहले बताए ।

वडाध्यक्ष जामुन प्रसाद चौधरीका अनुसार पीडित महिला सोही दिन सिरहाको छारापट्टी स्थित माइतबाट घर फर्कदै थिए । विरामी बोकेको एम्बुलेन्स चढी माइतबाट हिडेकी उनी राति ९:३०

बजेतिर पूर्व पश्चिम राजमार्ग अन्तर्गत घर नजिकैको सडक खण्डमा ओर्लेकी थिए । त्यहाबाट उनको घर ६ सय मिटरको दूरीमा पर्दछ । पैदलै घरतर्फ जाँदै गर्दा एकान्त स्थलमा देखेर अचानक ५ जनाको समूहले मुख थुनी नजिकै नर्सरीमा लगेर बलात्कार गरेको अनुसन्धानको क्रममा खुलेको प्रहरीको कथन छ । उक्त एम्बुलेन्स चालक पीडित महिला कै भाइ छन् ।

विरामी बोकेर भाइ एम्बुलेन्स लिएर विराटनगरतर्फ जाँदै गरेको थाहा

पाएपछि आफूलाई पनि घरसम्म लगेरिदिनु भनी भाइलाई भनेको पीडित महिलाले सुनाइन । ‘एम्बुलेन्समा विरामी बोकेको भाइले घर सम्मै पुऱ्याइ दिन्थे, तर विरामी भएकाले मैले पनि जिद्दी गरिन र घरबाट केही पर नै ओर्लेर पैदलै हिडे, उनले भनिन ।’ घर जाँदै गर्दा अचानक उनीहरूले घेरा हालेर समाए र बाटोबाट उठाएर नर्सरी भित्र लगेर बलात्कार गरेको उनले सुनाइन । यो कुरा कसैलाई भने ज्ञान मार्ने धम्की समेत दिएको उनले बताइन ।

सप्तरीमा करेन्ट लागेर एकजनाको मृत्यु भएको छ । सोमबार राति सप्तरीकोराजगढ गाँउपालिका वडा नं.६ जगाई टोल बस्ने ३५ वर्षीय उमेश मण्डलको करेन्ट लागेर मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ ।

मोटरबाट पानी तानि खेतमा लगाउने क्रममा मण्डललाई करेन्ट लागेको थियो म

मण्डललाई करेन्ट लागेपछि तत्काल उपचारको लागि गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज सप्तरीमा लगेकोमा चिकित्सकले मृत घोषणा गरेको प्रहरी प्रवक्ता प्रहरी नायव उपरीक्षक नरेशकुमार सिंहले जानकारी दिए ।

यस सम्बन्धमा थप अनुसन्धान भैरहेको प्रहरीले जनाएका छन् ।

सार्वजनिक हितमा जारी सन्देश

- आ-आफ्नो बालबालिका जन्मेको ३५ दिन भित्र सम्मन्धीत वडा कार्यालयबाट जन्मदर्ता बनाऔं ।
- सार्वजनिक सम्पतीको सबैको साँझा सम्पती र धरोहर हो सबै मिलेर सुरक्षा गरौं । विनास हुनबाट बचाऔं ।
- वर्षायाम सुरु भएकोले घर बाहिर निस्कदा विहान र बेलुका टर्च लाईट र लड्डी लिएर मात्र निस्कनुहोस् ।
- जथाभावी रुखविरुवा कटानीले पर्यावरणमा गम्भिर असर परेकोले पुरानो रुख काटेको ठाउँ वरपर कम्तिमा ५ वटा रुख लगाऔं ।
- सार्वजनिक हितको विषयमा आफ्नो आवाज बुलन्द गरौं । भ्रष्टाचार, अनियमितता विरुद्ध खुलेर बोल्ौं ।

गणेशमान चारनाथ नगरपालिका

तिरहुदबजार, धनुषा